

PARAULA I VIDA

La participació dels cristians en la política (I)

En aquests mesos d'abril i maig els ciutadans del nostre Bisbat d'Urgell estem cridats a emetre el nostre vot, en moltes eleccions de participació política. Ja hem tingut les eleccions al Consell General o Parlament del Principat d'Andorra (7 d'abril) i a les de Corts Espanyoles diumenge passat (28 d'abril). I aviat, el 26 de maig, tindrem les eleccions municipals als Ajuntaments i al Consell General d'Aran, així com al Parlament Europeu, que sembla lluny però que després té molta importància per a la legislació de les nacions que formem la Unió Europea. Podríem cansar-nos de tants processos electorals, és cert, i abandonar les nostres responsabilitats de ciutadans en una abstenció «indiferent» a les necessitats. La plaga de la indiferència, de què parla el Papa Francesc.

Ben al contrari, us animo a informar-vos bé, a no votar només per emotivitat o atenent a polèmiques cridaneres, sinó després de reflexionar i cercant les persones més valuoses i els programes que millor aportin compromís envers els nostres valors cristians. O si més no, els menys con-

traposats. Ja sé que no és fàcil, i estem escarmentats. La política actual, segons molts analistes, s'ha fet odiosa perquè viu a cop de tuits o piulades, de populisme, de sentiments, i no deu ser aquest el camí. A Catalunya tot es complica encara més, i sembla que costa canviar el rumb de la confrontació i encaminar-nos cap al diàleg real i la participació de totes les sensibilitats en el bé comú que ens ha d'unir en projectes de justícia, de servei, de solidaritat i de pau social.

Fa poc un article interessant donava **les 10 claus del Papa Francesc per a la participació dels cristians en la política**. Era d'Ary Waldir Ramos Díaz, corresponsal d'*Aleteia* i antic professor de comunicació a la Univ. Gregoriana de Roma. Aporta 10 claus del Papa per entendre la política i participar-hi:

1. La política també és caritat. Davant d'un món tan ple de violència i egoisme, el Papa convida els joves i a tots a no «tancar-se en petits grups», oblidant que «la vocació laical és abans que res la caritat en la família, la caritat social i la caritat política» (*Christus Vivit* n. 168).

2. Viure la caritat sense buscar la propaganda, ja que la política «és

una de les formes més precioses de la caritat», perquè busca el bé comú i il·lumina les «relacions socials, econòmiques i polítiques» (*Evangeli Gaudium* n. 205), a més de superar el proselitisme i la propaganda.

3. Ser llevat de la política. Es tracta que els catòlics siguin aquest petit «llevat de les benaurances i l'amor fratern» en cada societat i «suscitar transformació, estupor i compassió» (*Catedral de Rabat*, 31/3/19). «Ser llevat de valors» especialment en l'àmbit de la cultura i de la vida social. I així junts, poder renovar l'entusiasme del poble a través del lliurament en causes desinteressades i que toquin la vida dels membres de la comunitat.

4. Acceptar embrutar-se les mans. «Avui calen profetes d'esperança», que no tinguin «por d'embrutar-se les mans» (23/11/19). Una invitació perquè homes i dones busquin el diàleg en la política, a la manera de Jesús, «amb un amor fervent i desinteressat, sense càlculs i sense límits, respectant la llibertat de les persones».

(Continuarà.)

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Els joves d'Urgell celebren la Pasqua

Uns trenta-cinc joves dels grups diocesans de Txt es van reunir a la casa de colònies de Santa Maria de Meià els dies 13, 14 i 15 d'abril per celebrar junts l'entrada a la Setmana Santa i la Pasqua Jove. Estaven acompanyats per Mn. Gabriel Casanovas, Vicedelegat diocesà de Joventut, amb la coordinadora M. Carme Girart, i pels monitors: David Pérez i Bernat Montoya, amb activitats, pregària i la missa del Diumenge de Rams ben aprofundida. L'Arquebisbe d'Urgell els va enviar un sentit missatge: «Amics joves que participeu de la Trobada de Pasqua a Vilanova de Meià, dono gràcies a Déu per la vostra trobada de grups Txt d'Urgell, per viure junts uns dies de comunió, pregària, reflexions i activitats. Déu us ompli de joia pasqual i us faci fermes i valents en el seguiment de Jesús.»

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Obeir Déu és primer que obeir els homes

Aquesta resposta dels apòstols als seus jutges expressa una experiència cristiana fonamental. En el sentit propi, «obeir Déu» volia dir no callar l'anunci de la resurrecció de Jesucrist Salvador, encara que els tribunals humans ho prohibissin. Però aquesta resposta mostra una realitat més profunda sobre l'actitud cristiana davant de la vida. En general, la humanitat organitza la convivència social a base de lleis que regulen les relacions entre persones i entre grups.

Però una vegada rere l'altra, la vida social planteja nous reptes que giren sempre al voltant del respecte a les persones i els grups humans. Es pot dir que el procés de la humanitat ha estat el lent, difícil

i dolorós descobriment de la realitat i els drets dels més febles, davant unes lleis que els ignoren: pobles oprimits, dones, infants, minories, estrangers, minusvàlids, malalts, refugjats, marginats, presos, exiliats... És una llista enorme de grups humans, febles, vulnerables, que amb greus sofriments i dificultats intenten trobar l'atenció i el respecte social. Cal anar més enllà de les lleis i els costums establerts i obrir-se a la realitat i els sofriments dels més abandonats i oprimits. Això, en llenguatge cristià, és «obeir Déu abans que obeir els homes»; és desobeir les lleis humanes i obeir la llei de Déu precisament per atendre les necessitats dels homes reals. No és només una resposta concreta davant d'un problema con-

cret. És una manera de ser i de posar-se davant de la realitat; és una actitud oberta al canvi trasbalsador que suposa l'anunci de l'amor evangèlic, que entén la proclamació de l'Apocalipsi: «I el qui seu al tron va afirmar: Jo faig que tot sigui nou» (*Ap* 21,5); i se sent al costat de les paraules de Jesús: «Si el món us odia, tingueu present que m'ha odiat primer a mi; si fóssiu del món, el món us estimaria com a cosa seva» (*Jo* 18-19); i la raó: «germans, no us estranyeu si el món us odia: nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida perquè estimem els germans» (*1Jo* 3,13-14).

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

La participación de los cristianos en la política (I)

En estos meses de abril y mayo los ciudadanos de nuestra Diócesis de Urgell estamos llamados a emitir nuestro voto, en muchas elecciones de participación política. Ya hemos celebrado las elecciones al Consell General o Parlamento del Principado de Andorra (7 de abril) y en las de Cortes Españolas el pasado domingo (28 de abril). Y pronto, el 26 de mayo, tendremos las elecciones municipales a los Ayuntamientos y al Conselh Generau d'Aran, así como al Parlamento Europeo, que parece distante pero que luego tiene mucha importancia para la legislación de las naciones que formamos la Unión Europea. Podríamos cansarnos de tantos procesos electorales, es cierto, y abandonar nuestras responsabilidades de ciudadanos en una abstención «indiferente» a las necesidades. La plaga de la indiferencia, de la que habla el Papa Francisco.

Al contrario, os animo a informaros bien, a no votar sólo por emotividad o atendiendo a polémicas llamativas, sino después de reflexionar y buscando las personas más valiosas y los programas que mejor aporten compromiso hacia nuestros valores cristianos. O por lo menos, los menos contrapuestos. Ya sé que no es fácil, y estamos escarmentados. La política actual, según muchos analistas, se ha hecho odiosa porque vive a golpe de tuits, de populismo, de sentimientos, y no es éste el camino. En Cataluña todo se complica aún más, y parece que cuesta cambiar el rumbo de la confrontación y encaminarnos hacia el diálogo real y la participación de todas las sensibilidades en el bien común que nos debe unir en proyectos de justicia, de servicio, de solidaridad y de paz social.

Hace poco un artículo interesante daba las **10 claves del Papa Francisco para la participación de los cristianos en la política**. Era de Ary Waldir Ramos Díaz, corresponsal de *Alteia* y antiguo profesor de comunicación en la Univ. Gregoriana de Roma. Aporta 10 claves del Papa para entender la política y participar en ella:

1. La política también es caridad. Ante un mundo tan lleno de violencia y egoísmo, el Papa invita a los jóvenes y a todos a no «encerrarse en pequeños grupos», olvidando que «la vocación laical es ante todo la caridad en la familia, la caridad social y la caridad política» (*Christus Vivit* n. 168).

2. Vivir la caridad sin buscar la propaganda, ya que la política «es una de las formas más preciosas de la caridad», porque busca el bien común e ilumina las «relaciones sociales, económicas y políticas» (*Evangelii Gaudium* n. 205), además de superar el proselitismo y la propaganda.

3. Ser levadura de la política. Se trata de que los católicos sean esta pequeña «levadura de las bienaventuranzas y el amor fraterno» en cada sociedad y «suscitar transformación, estupor y compasión» (*Catedral de Rabat*, 31/3/19). «Ser levadura de valores» especialmente en el ámbito de la cultura y de lo social. Y así juntos, poder renovar el entusiasmo del pueblo a través de la entrega hacia causas desinteresadas y que toquen la vida de los miembros de la comunidad.

4. Aceptar ensuciarse las manos. «Hoy se necesitan profetas de esperanza», que no tengan «miedo de ensuciarse las manos» (23/11/19). Una invitación para que hombres y mujeres busquen el diálogo en la política, a la manera de Jesús, «con un amor ferviente y desinteresado, sin cálculos y sin límites, respetando la libertad de las personas».

(Continuará.)

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Urgell se solidaritza amb l'Església francesa i prega per la recuperació de la Catedral de Notre Dame

El vespre del mateix dia 15 d'abril, mentre cremava la Catedral de Notre Dame de París, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va enviar un missatge de solidaritat al President de França i Copríncep, Excm. Sr. Emmanuel Macron, on li expressava la proximitat i la tristesa del Poble Andorrà per la irreparable pèrdua que significava aquell incendi paorós.

Entre d'altres pensaments li expressava:

«En nom propi i de les Autoritats i el Poble Andorrà, quan estem assistint a l'incendi devorador de la Catedral de París, l'església tan estimada de Notre Dame de París, us vull fer arribar amb urgència el meu missatge de suport i de tristor commocionada per aquesta pèrdua tan dolorosa. Són molt tristes i colpidores les imatges de Notre Dame de París en flames. És el símbol de París i de l'Església catòlica, de la seva filla gran. Imatge d'una cultura europea impregnada per la fe i per la bellesa que la fe aporta. Ens sentim molt a prop de la Vostra Excel·lència

així com del poble de París, de l'Arxidiòcesi i del seu Arquebisbe, i de tot França, i compartim aquest dolor tan intens per aquesta pèrdua, tot pregant Déu que París i tots els europeus puguem

ressorgir del foc amb nou esplendor i nova fecunditat cristiana i cultural!»

El seu condol també es va fer públic a través del compte de Twitter del Bisbat d'Urgell.

Les parròquies de les Valls d'Andorra van fer un repic solidari per Notre Dame

El 17 de març, a les 18.50 h, totes les parròquies del Principat d'Andorra van fer un repic de campanes en senyal de dol per l'incendi que havia viscut dilluns la Catedral de Notre Dame de París, i en comunió amb l'Església francesa, així com amb el Rector de Notre Dame, Mn. Patrick Chauvet, i l'Arquebisbe de París, Mons. Michel Aupetit. Les parròquies i feligresos de les Valls d'Andorra van volen expressar així el seu condol, alhora que pregaren per la recuperació del

temple i la convivència entre les persones de tota condició, per què la fe ens permeti l'agermanament i un futur en pau, com a signe de la Setmana Santa que s'estava vivint.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «L'amor de Déu és l'única força capaç de fer noves totes les coses» (26 de febrer).

@Pontifex: «La veritable religiositat consisteix en estimar Déu amb tot el cor i al nostre semblant com a nosaltres mateixos» (26 de febrer).

@Pontifex: «Si creiem en Déu, mireu de viure la justícia amb tothom seguint la regla d'or: "Feu als altres tot

allò que voleu que ells us facin" (Mt 7,12)» (28 de febrer).

@Pontifex: «Fem un petit examen de consciència cada dia, per convertir-nos al Senyor, cinc minuts al final del dia ens ajudaran a pensar i a no posposar el canvi del cor i la conversió al Senyor» (28 de febrer).

Urgell participa en la 13a Jornada de Mestres i Professors de Religió de Catalunya

Retrobament, tallers, intercanvi d'experiències, sentiment de pertinença. El 6 d'abril prop de 300 persones van omplir el Col·legi Sagrada Família de Sabadell per participar en la 13a Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, que organitza conjuntament la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) i el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC). Del Bisbat d'Urgell hi van participar uns setanta mestres i professors de religió, amb Mn. Pepe Chisvert amb ells, el Delegat diocesà d'Ensenyament.

«**D**avant els desafiaments del món actual —odi, mandra, tristesa, guerra, empobri- ment espiritual—, estem cridats a donar-hi resposta des de l'educació», va afirmar a l'inici de l'acte el Bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, qui va recordar que la «tasca de l'escola, en col·laboració amb la família, és clau». També va destacar la importància del verb «incidir», entès com a «inscriure», «gravar» o «influir» en els joves «en uns temps en què la televisió o les xarxes socials hi tenen més influència que les famílies, l'escola o la parròquia». El Secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), P. Enric Puig, va posar en valor la missió dels mestres i professors de religió, atès que «esdevenen testimonis de fe i, de vegades, l'únic vincle dels alumnes amb el fet religiós». L'Arquebisbe de Tar-

ragona, Mons. Jaume Pujol, President del SIERC, es va felicitar per la «tasca tan bonica que feu mestres i professors de religió», i va assegurar que «no hi pot haver una autèntica educació integral si falta la dimensió religiosa».

La jornada va comptar amb una conferència del sacerdot salesià Koldo Gutiérrez, qui va fer un recorregut minuciós pel document sorgit del recent Sinode dels joves, celebrat el passat mes d'octubre de 2018 a Roma. Gutiérrez va afirmar que hi ha dos «aliats importantíssims de l'evangelització: famílies i joves», i va recordar que el Papa Francesc valora «l'escolta com la principal tasca encomanada no sols als religiosos, sinó també als docents i als adults en general». Gutiérrez va informar que el Papa vol que «adults i joves s'escoltin i que hi hagi col·laboració entre generacions».

El matí es va completar amb dotze tallers patrocinats per les editorials Baula, Cruïlla, Santillana, Casals i Vicens Vives. Després del dinar, la jornada es va reprendre amb una actuació a càrrec de SAFA Jazz, grup de l'escola amfitriona dirigit per la professora Gemma Sostres, que va oferir diverses coreografies amb música internacional i del país i que va fer moure els assistents. La jornada es va cloure amb una Eucaristia a l'església de Sant Fèlix presidida pel Bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Benedicció d'una nova sala d'actes al Casal parroquial de Sant Ot a La Seu d'Urgell

Dissabte dia 13 d'abril, l'Arquebisbe Joan-Enric va pronunciar el V Pregó de Setmana Santa de La Seu d'Urgell a la nova sala Santa Maria d'Urgell de la Rectoria de la parròquia de Sant Ot, que fou beneïda i inaugurada en aquell mateix dia.

Mn. Ignasi Navarri, Vicari general i Rector de la Parròquia, va acollir amb agraïment la gent que omplia la sala, les autoritats i els mossens, religiosos i fidels, amb els anteriors Pregoners, Srs. Xavier Galindo, Lluís Obiols i Climent Miró, i va presentar el Pregoner

del 2019, que era Mons. Joan-Enric Vives. A l'acte també hi varen assistir l'altre Vicari general de la Diòcesi, Mn. Josep M. Mauri; el Degà del Capítol Catedral, Mn. Xavier Parés; la Síndica de Greuges de la ciutat de La Seu d'Urgell, així com representants de diversos Cossos i Forces de Seguretat i molts fidels que ompliren la sala parroquial.

L'Arquebisbe va oferir el Pregó i després els arquitectes Lourdes Espar i Àngel Tuset van explicar les obres de remodelació de la rectoria i del disseny de la sala d'actes, i les

actuacions realitzades. Es va acabar amb la benedicció de la nova sala d'ac-

tes, que va dur a terme Mons. Joan-Enric Vives.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Fets 6,8-15 / SI 118 / Jo 6, 22-29]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan Evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, verge i màrtir; sant Justí, prevere; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / SI 30 / Jo 6,30-35]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / SI 65 / Jo 6,35-40]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més de les altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carne del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. de les Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dijous [Fets 8,26-40 / SI 65 / Jo 6,44-51]. Sant Gregori de Berrueza,

bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.; sant Nicolau Alberгато, bisbe.

10. □ Divendres [Fets 9,1-20 / SI 116 / Jo 6,52-59]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.; beat Enric Rebuschini, prev.; beat Damian de Molokai, prev.

11. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / SI 115 / Jo 6,60-69]. **Lleida** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. **Tortosa** (territori de la Comunitat Valenciana) □ Mare de Déu dels

Desemparats. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prevere trinitari basc.

12. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Fets 13,14.43-52 / SI 99 / Ap 7,9-14b-17 / Jo 10,27-30]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats a Roma, màrtirs; sant Pancraç (s. III-IV), màrtir romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prevere servita.

Diumenge III de Pasqua (C)

COMENTARI

M'estimes? ens pregunta el Senyor

El missatge central de Pasqua (i de sempre) és que Crist ha ressuscitat. A la crítica de les autoritats als apòstols: *Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en nom de Jesús, Pere i els apòstols diuen clarament: El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta del Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis i n'és també testimoni l'Esperit Sant, que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.*

La segona lectura és també un gran himne al Ressuscitat que ha mort per nosaltres, a l'Anyell degollat: *Vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels, eren milers i miríades de miríades que cridaven: L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança. I acaba dient: Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles. Tot això és fruit de la seva mort i resurrecció. La victòria del Crucificat és total i absoluta sobre totes les forces i poders del món.*

A l'evangelista després d'una gran pesca inesperada el deixeble estimat diu a Pere: *És el Senyor.* I els apòstols es troben amb Jesús que els convida: *Veniu a esmorzar. Cap dels deixebles —diu l'evangelista— no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien que era el Senyor. Tenen dubtes però saben que és el Senyor. I ho constata l'evangelista: Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.*

I ara Jesús encomana per tres vegades a Pere (que l'havia negat també tres vegades) que pasturi *les seves ovelles, els seus anyells.* Només li fa una pregunta repetida també tres vegades: *Simó, fill de Joan, ¿m'estimes?* Per ser pastor de tota l'Església només ha d'estimar. És l'única condició. No cal res més. I això val per a tots nosaltres. L'única pregunta és també: *M'estimes?*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home.» Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.» Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

▶ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

O bé: *Al-leluia.*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 5,11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejava el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miríades de miríades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança.» Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs, que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles.» Els quatre vivents responien: «Amén.» I els ancians es prosternaren adorant.

▶ Lectura de l'evangel segons sant Joan

(Jn 21,1-19) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar.» Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim.» Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res. Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?» Li contestaren: «No.» Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu.» Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor.» Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix.

Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.» Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar.» Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien, que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquellos días, el sumo sacerdote interrogó a los apóstoles, diciendo: «¿No os habíamos ordenado formalmente no enseñar en ese Nombre? En cambio, habéis llenado Jerusalén con vuestra enseñanza y queréis hacernos responsables de la sangre de ese hombre.» Pedro y los apóstoles replicaron: «Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres. El Dios de nuestros padres resucitó a Jesús, a quien vosotros matasteis, colgándolo de un madero. Dios lo ha exaltado con su diestra, haciéndolo jefe y salvador, para otorgar a Israel la conversión y el perdón de los pecados. Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que lo obedecen.»

Prohibieron a los apóstoles hablar en nombre de Jesús, y los soltaron. Ellos, pues, salieron del Sanedrín contentos de haber merecido aquel ultraje por el Nombre.

▶ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

O bien: *Aleluya.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 5,11-14)

Yo, Juan, miré, y escuché la voz de muchos ángeles alrededor del trono, de los vivientes y de los ancianos, y eran miles de miles, miríadas de miríadas, y decían con voz potente: «Digno es el Cordero degollado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza». Y escuché a todas las criaturas que hay en el cielo, en la tierra, bajo la tierra, en el mar —todo cuanto hay en ellos—, que decían: «Al que está sentado en el trono y al Cordero la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos». Y los cuatro vivientes respondían: «Amén». Y los ancianos se postraron y adoraron.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 21,1-19) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús se apareció otra vez a los discípulos junto al lago de Tiberíades. Y se apareció de esta manera: Estaban juntos Simón Pedro, Tomás, apodado el Mellizo; Natanael, el de Caná de Galilea; los Zebedeos y otros dos discípulos suyos. Simón Pedro les dice: «Me voy a pescar». Ellos contestan: «Vamos también nosotros contigo». Salieron y se embarcaron; y aquella noche no cogieron nada. Estaba ya amaneciendo, cuando Jesús se presentó en la orilla; pero los discípulos no sabían que era Jesús. Jesús les dice: «Muchachos, ¿tenéis pescado?». Ellos contestaron: «No». Él les dice: «Echad la red a la derecha de la barca y encontraréis». La echaron, y no podían sacarla, por la multitud de peces. Y aquel discípulo a quien Jesús amaba le dice a Pedro: «Es el Señor». Al oír que era el Señor, Simón Pedro, que estaba desnudo, se ató la túnica y se echó al agua. Los demás discípulos se acercaron en la barca, porque no distaban de tierra más que unos doscientos codos, remolcando la red con los peces. Al saltar a tierra, ven unas brasas con un pescado puesto encima y pan. Jesús les dice: «Traed de los peces que acabáis de coger». Simón Pedro subió a la barca y arrastró hasta la orilla la red repleta de peces grandes: ciento cincuenta y tres. Y aunque eran tantos, no se rompió la red. Jesús les dice: «Vamos, almorzad». Ninguno de los discípulos se atrevía a preguntarle quién era, porque sabían bien que era el Señor. Jesús se acerca, toma el pan y se lo da, y lo mismo el pescado. Esta fue la tercera vez que Jesús se apareció a los discípulos después de resucitar de entre los muertos.